

Når forslagsstillerne i bemærkningerne til folketingsbeslutningen, vi behandler, beskriver den ønskede arbejdsformidling således, at arbejdsformidlingen må foretage virksomhedsbesøg, at arbejdsformidlingen i forbindelse med konjunktursvingninger skal kunne kanalisere arbejdskraften derhen, hvor der er brug den, og at arbejdsformidlingen skal kunne forudse konjunktursvingningerne, så kan jeg kun sige, at arbejdsformidlingen allerede fungerer sådan, som forslagsstillerne ønsker sig det.

Jeg kan tilføje, at der forud for formidlingen anvendes betydelige ressourcer i form af virksomhedskontakt, konjunkturovervågning og opkvalificering af de ledige, hvilket ikke betyder, at arbejdsformidlingen har nedprioriteret formidlingen af job.

Et af succeskriterierne for arbejdsformidlingen og den førte arbejdsmarkedspolitik er i øvrigt at undgå flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet. Som det klart fremgår af den seneste flaskehalsredegørelse, vi har, er det selv i en økonomisk opgangstid stort set lykkedes os at undgå flaskehalse, hvilket i meget høj grad må tages til indtægt for, at arbejdsformidlingen faktisk fungerer udmærket.

Rent finansieringsmæssigt er det sådan, at der på finansloven afsættes dels en bevilling til arbejdsmarkedsindsatsen, som fordeles til de regionale arbejdsmarkedsråd efter indstilling fra rådene, og dels en bevilling til arbejdsformidlingens drift, som fordeles efter indstilling fra Landsarbejdsrådet bl.a. efter følgende objektive kriterier: antallet af personer i arbejdsstyrken, antallet af virksomheder i regionen og så det gennemsnitlige antal af ledige. Det er således ikke rigtigt, når forslagsstillerne påstår, at bevilningerne blot følger antallet af ledige.

Hvis vi skal følge forslaget om, at finansieringen alene skal følge antallet af formidlinger, vil le arbejdsformidlingens øvrige opgaver, som er grundlaget for formidlingen, blive ufinansieret.

Må jeg så i øvrigt til forslagets bemærkninger sige, at det er rigtigt, at jeg i forbindelse med behandlingen af flaskehalsredegørelsen gav udtryk for, at arbejdsgiverne også har et medansvar for at undgå flaskehalse. Dette synspunkt står jeg fast ved. Arbejdsgiveren må i tæt samarbejde med arbejdsformidlingen bidrage til, at der i tide tages højde for konjunktursvingning.

Forslagsstillerne bruger meget krudt på at beskrive den seneste tids kritik af AF-Storkøbenhavn. Som det jo vil være forslagsstillerne og

andre bekendt, har jeg igangsat en undersøgelse af arbejdsformidlingen i Storkøbenhavn, så vi enten kan få problemerne frem i lyset eller en gang for alle få aflivet myter og rygter om fusk og den slags. Der er altså god grund til at afvente den rapport, som jeg har igangsat, og som jeg annoncerede igangsættelsen af i forbindelse med vores diskussion om flaskehalsredegørelsen.

Da den foreslåede ændring af finansiering i dette forslag ikke vil lette, smidiggøre eller på anden måde gavne arbejdsformidlingen i det daglige arbejde, skal jeg hermed tilkendegive, at regeringen ikke kan stemme for og ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Jens Peter Vernersen (S):

Med baggrund i en række avisartikler i Politiken har Fremskridtspartiet fremsat et beslutningsforslag vedrørende resultatstyrede bevillinger til arbejdsformidlingen.

Økonomi til arbejdsformidling skal således tildeles efter, som Fremskridtspartiet skriver i beslutningsforslaget, reelt formidlede antal job – job formidlet ved opsøgende virksomhed.

Fremskridtspartiets beslutningsforslag og især bemærkningerne hertil viser med al mulig tydelighed, at Fremskridtspartiet har en utrolig forsimplet opfattelse af det at formidle arbejde og af arbejdsformidlingen.

Først og fremmest baserer Fremskridtspartiet ifølge bemærkningerne til forslaget sin generelle opfattelse af arbejdsformidlingen på en række artikler i dagbladet Politiken, idet Politiken har haft artikler om arbejdsformidlingens virksomhed og især arbejdsformidlingens virksomhed i København. Ja, bemærkningerne til lovforslaget kan vel nærmest karakteriseres som en direkte afskrift af Politikens artikler. Det kan selvfølgelig være en måde at fabrikere beslutningsforslag på, hvis man ikke selv har indsigt i et område og i øvrigt ikke selv vil søge de oplysninger, der er tilgængelige.

Hvad angår Arbejdsformidlingen i København oplyste arbejdsministeren ved behandlingen af flaskehalsredegørelsen den 27. marts 1996, at hun med baggrund i de oplysninger, der var kommet frem, ville foranstalte en uvildig undersøgelse af AF-Storkøbenhavns virksomhed. Ministeren oplyste også til Folketinget, at var der noget om de oplysninger, der var kommet frem, ja, så skulle der selvfølgelig gøres noget ved det.